

ВІЧНИЙ СКАРБ

«ТОЖ НЕХАЙ СЯЄ ВАШЕ СВІТЛО ПЕРЕД
ЛЮДЬМИ, ЩОБ ВОНИ ПОБАЧИЛИ ВАШІ
ДОБРІ ДІЛА Й ПРОСЛАВИЛИ ОТЦЯ ВАШОГО,
ЩО НА НЕБЕСАХ» (МАТВ. 5:16).

ЙОГО
ЗОРЯ

3

ПРИНЦИП
ВІЧНОСТІ

5

ПОГЛЯД
У МАЙБУТНЄ

6

НУТОВИЙ
СИР

11

У цьому світі знаю головне

У цьому світі знаю головне:
Ти, Господи, заміниш все земне.
Ти – Той, Хто чує кожен подих мій,
Ти – Той, Хто доведе в Країну мрій.

Покинуть «друзі», але Ти ніколи
Не підведеш, навіки вірний Ти.
Ведеш упевнено до кращої мети
Шляхом твердим крізь темряву
довкола.

Ніщо не зіб'є зі шляху мене,
Якщо попереду Ти – Бог великий.
Твоя любов мене лише спасе
І руки, на хресті гріхом пробиті.

Ніщо не може стати поперек
Шляху, який мені Ти відкриваєш.
У моє серце, Боже, Ти вкладаєш
Ті задуми, що не зупинить смерть.

Святий вогонь завжди в мені палає,
За це подяка вічна лиш Тобі.
Нехай у цьому світі кожен знає,
Що Ти – Господь на Небі й на Землі.

Нехай Твоє Імення знов святиться
У кожному серці, що Ти сотворив.
Нехай поверне доля українця
За обрій, до великих Твоїх жнив.

Жнива настали вже – і Україна
Усюди колосить зерном своїм.
Хай прийде це Різдво у кожен дім!
Зі святом, ненько рідна і єдина!

Анна Принь

ДЛЯ ВАС НАРОДИВСЯ СПАСИТЕЛЬ!

Люди нічого про це не
знають, але новина на-
повнює Небеса радістю!
У цей час Земля викликає у святих
істот зі світу світла особливо гли-
боке й ніжне зацікавлення. Увесь
світ сяє від Божої присутності.
Над пагорбами Вифлеєма зібра-
лися незліченні сонми ангелів.
Вони чекають сигналу, аби про-
голосити світові радісну нови-
ну. Якби начальники Ізраїлю ви-
правидали виявлену до них довіру,
вони також розділили б радість
сповіщення про народження
Ісуса. Однак тепер вони залишені
осторонь.

Бог проголошує: **«Бо виллю
Я воду на спрагнене, а текучі
потоки на суходіл» (Ісаї 44:3).
«Світло сходить у темряві для
справедливих» (Псал. 112:4).**
Для тих, хто шукає світла та з раді-
стю приймає його, засяє яскраве
проміння від престолу Божого.

На полях, де колись хлопцем
Давид випасав свою отару, па-
стухи й тепер пильнували вночі
своїх овець. У такі тихі години
вони розмовляли про обіцяного
Спасителя й молилися про прихід
Царя на престол Давидів. **«Аж
ось Господній ангел став між**

**ними, і слава Господня осяяла
їх, і вони налякалися великим
страхом. Та ангел сказав їм: Не
бійтеся, бо я звіщаю вам вели-
ку радість, яка буде для всього
народу: для вас сьогодні в місті
Давида народився Спаситель,
Який є Христос Господь»
(Луки 2:9–11).**

Почуті слова малюють в
уяві пастухів картини слави.
Визволитель Ізраїлю прийшов!
З Його Приходом асоціюються
влада, звеличення, тріумф. Однак
ангел має приготувати їх до того,
щоб вони визнали свого Месію
в бідності й приниженні. **«А ось
вам ознака, – сказав він, – знай-
дете сповите Немовля, що ле-
жить у яслах».**

Небесний вісник розвіяв їхні
побоювання. Він сказав, як знай-
ти Ісуса. Зважаючи на людську
немічність, ангел дав їм час, доки
вони звикнуть до Божественного
світла. Радість і слава більше не
могли бути прихованими, і всю
рівнину освітило яскраве сяйво
Божого воїнства. Земля притихла,
а Небеса нахилилися, щоб слуха-
ти пісню:

**«Слава Богові
на висоті, а на землі –
мир в людях доброї
волі!» (Луки 2:14).**

Вся Україна співає

Вся Україна співає,
Скрізь навкруги торжество...
Друзі, і ми вас вітаєм
З славним Господнім Різдвом!

В Небо хай лине хваління:
Нам народилось Дитя!
В Ньому ми маєм спасіння,
Спокій і вічне життя!

Тіштеся! Щиро співайте
Славу Ісусу Христу!
Мир на землі сповіщайте,
Бог дасть вам радість святу!

ПРОЛІТАЄ ПТАХОМ РІК ЗА РОКОМ

Нечутно, непомітно, крок за кроком
Ми до межі, до вічності ідем.
І пролітає птахом рік за роком,
Немов сніжинка, тане день за днем.

І знов приходить новорічний вечір
Із радістю і смутком на поріг.
Пригадуєм сумні й приємні речі,
Палають свічі, сріблом сипле сніг...

Життя іде, мов свічка догорає,
Скінчиться все: тривоги і печаль.
Що нас попереду іще чекає?
Що в серці лишить радість, а що – жаль?

Годинник старанно хвилини лічить,
І стук його неначе кроків звук.
То нам на зустріч поспішає Вічність.
Ми приймемо її з Господніх рук.

Який то привілей – життя у Бозі:
Надія, віра, спокій у серцях!
Хоч заметіль кружляє на дорозі,
Все наше майбуття в Його руках!

Нове життя, як рік новий, настане
В новому небі, на Новій Землі!
І щастя, теж нове, не перестане,
І не скінчиться радості політ!

Очікуйте чудес від Бога,
а не від людей.

Один дотик до Ісуса може
змінити все життя.

Час тотальної довіри
Богові – 2023 рік!

ЙОГО ЗОРЯ

«Коли ж Ісус народився у Вифлеємі юдейським за днів царя Ірода, то мудреці прийшли зі сходу до Єрусалима, питаючи: Де Цар юдейський, що народився? Бо ми побачили Його зорю на сході й прийшли поклонитися Йому» (Матв. 2:1, 2).

Ці мудреці зі Сходу були філософами. Вони належали до великого впливового класу суспільства, до якого належали люди шляхетного роду, котрі володіли значною частиною багатства та знання їхньої нації. Серед них були й такі, котрі ошукували людей. Інші були людьми праведними, вони вивчали прояви Божого провидіння в природі та були в пошані за чесність і мудрість. До цієї категорії й належали мудреці, котрі прийшли до Ісуса.

Світло Боже завжди сяє серед темряви язичництва. Коли мудреці вивчали зоряні небеса, намагаючись збагнути таємницю, приховану в їхніх яскравих шляхах, вони споглядали славу Творця. У пошуках знань вони звернулися до єврейських Писань. У їхньому рідному краї зберігалися як скарб пророчи сувої, що провіщали Прихід Божественного Вчителя. Валаам належав до таких мудреців і певний час був пророком Божим. Натхнений Святим Духом, він провістив процвітання Ізраїлю та з'явлення Месії; і його пророцтва передавали за традицією від покоління до покоління. Однак у Старому Завіті істина про Прихід Спасителя була відкрита зрозуміліше. Мудреці з радістю дізналися, що Його Прихід був близьким і що весь світ мав сповнитися пізнанням слави Господа.

Мудреці зауважили таємниче світло на небі саме тієї ночі,

коли слава Божа заповнила Вифлеємські пагорби. Щойно світло зникло, на небі засяяла яскрава зоря, яка не згасала. Це не була ані нерухома зірка, ані планета, і це явище викликало найжвавішу цікавість. Нова зоря була віддаленим сонмом осяйних ангелів, але мудреці не знали цього. Однак вони були переконані, що ця зірка має для них особливе значення. Вони радилися із жерцями й філософами, досліджували сувої стародавніх текстів. Пророцтво Валаама провіщало: **«Сходить зоря он від Якова, і підіймається берло з Ізраїля» (Числ. 24:17)**. Невже ця дивовижна зірка була послана як провісниця Обітованого? Мудреці з радістю прийняли світло посланої Небом істини, і тепер воно зливалось на них ще яскравішим промінням. Уві сні вони отримали настанову вирушити на пошуки новонародженого Царя.

Щоб постійно бачити перед собою зірку, необхідно було подорожувати вночі. У ці нічні години мандрівники повторювали перекази й пророчи висловлювання про Того, Кого шукали. На кожній зупинці для відпочинку вони досліджували пророцтва, дедалі більше переконуючись, що перебувають під Божественним керівництвом. Маючи перед собою зорю як зовнішній знак, вони також відчували внутрішні спонукання від Святого Духа, Котрий впливав на їхні серця й надихав їх надією. Хоч і довга, ця подорож була для них щасливою.

Не бійтеся майбутнього.
Бог уже там...

Любов – це не почуття, які сьогодні є, а завтра немає.
Любов – це вибір служити людині на її благо.

Господь дав мені ту любов, яку світ не може мені запропонувати.

Ніколи не пізно почати все спочатку

Коли Бог веде людину по життю, Він не завжди обирає найкращий маршрут. Ми знаємо, що Господь часто свідомо не вів ізраїльтян легким шляхом: **«І сталося, коли фараон відпустив був той народ, то Бог не повів їх дорогою землі филистимської, хоч була близька вона. Бо Бог сказав: "Щоб не пожалкував той народ, коли він побачить війну, і не вернувся до Єгипту"» (Вих. 13:17, 18).**

Звісно, у Бога були на це свої причини. Він знав, що ізраїльтяни не готові до можливої війни з филистимлянами, через землю яких вони мали пройти. Вибраний народ не міг зрозуміти, чому Бог привів його прямо до Червоного моря. У людей було чимало запитань до Господа. Що далі? Бог загнав їх у безвихідь? Вони ж ніяк не зможуть перетнути море?! Наближаючись до берега, ізраїльтяни дізналися, що фараон передумав відпустати своїх рабів. Він зібрав війську, щоб наздогнати й повернути їх.

Побачивши фараона, народ злякався, але Мойсей не втрачав віри. Він надихнув людей поклястися на Господа: **«Не бійтеся! Стійте, і побачите спасіння Господа, що вчинить вам сьогодні. Бо єгиптян, яких бачите сьогодні, більше не побачите їх уже повіки! Господь буде воювати за вас, а ви мовчіть!» (Вих. 14:13, 14).** І Бог спас ізраїльтян. Він розділив води Червоного моря, щоб народ зміг пройти по сухому дну. А коли вороги кинулися наздоганяти ізраїльтян, Господь знову зімкнув води моря.

Сьогодні багато хто з нас теж ставить запитання Богіві. Упевнена, що й цього року в нас теж буде багато запитань до Нього. Іноді тобі може здаватися, що ти стоїш на узбережжі Червоного моря, у безвиході, і Бог веде тебе дивним та довгим шляхом. Ти багато чого не розумієш. Проте яка перешкода не стояла б на твоєму шляху – море, гора чи людина, – якщо Бог хоче бачити тебе на протилежному боці. Він проведе тебе туди. Довіряй Йому. Не бійся, стій твердо й уважно дивися, адже Його мета – спасти тебе.

Життя справжнього християнина – це процес невинного духовного зростання. Ніколи не пізно почати все спочатку. Немає нічого настільки досконалого, чого не можна було би покращити.

Якщо цей рік був для тебе благословенним, багатим на досвіди, дякуй Богові за Його милості. Якщо ж він видався важким для тебе, дякуй Господу за те, що серед труднощів і випробувань Він шліфує твій характер, адже нещасть вчать тебе цінувати радість.

Живи з упевненістю, що могутній Бог, Котрий супроводжував тебе до цього часу, буде з тобою й сьогодні. Ухопися за сильну руку Ісуса. Не бійся тиші, саме в ній ти почуєш голос Бога. Знаходь у Ньому натхнення та мудрість. Нікому й ніколи не дозволяй убити твою довіру до Бога. Будь добрим до кожного, адже доброта ще нікого не осоромила. Нехай Ісус увіде у твоє життя й залишиться там назавжди.

Лідія Власик

МИ НЕ ПРИВ'ЯЗАНІ ДО ДАТИ

Ми не прив'язані до дати,
Щоб із Різдвом усіх вітати.
Цей день придумала людина,
А ми хвалити будем Сина!

Бо не зазначено в Писанні,
Якого дня в холодній стайні
Господня слава засіяла:
Дитятко в яслах мирно спало.

Бо таємниця це у Бога,
Коли Ісус для нас родився...
Предвічний Бог, Творець усього
В Своє творіння воплотився!

Він народився, щоб померти
За мене і за тебе, друже!
Він розірвав тенета смерті,
І Він воскрес! Не будь байдужим!

В тобі Його благовоління:
Любов явилась крізь страждання.
Прийми із рук Його спасіння,
Відкривши серце в покаянні!

Бо таємниця є у Бога...
Чи прагнеш перед Ним скоритись?
Предвічний Бог, Творець усього
Бажає в серці народитись.

Галина Левицька

ОСОБЛИВА ПЕЧАТЬ НА МОЛИТВАХ

Буденний гамір довкола стих,
Укрила землю нічна година...
Я знаю певно: Ти бачиш тих,
Хто в час цей пізній схилив коліна.

Уже б і добре віддатись сну,
Бо всяке тіло тепер в знеможі,
Та є хто кличе, щоб Ти почув
І просить сили собі в дорозі.

Дорога нині не як була,
Коли арени були й в'язниці.
Крізь все те вірних перевела
Твоя могутня, свята Правиця.

Через коліна – здоров'я й хліб,
Через коліна – в служінні сила...
Господь, я знаю: Тобі й в обід,
І на світанку молитва мила.

Та особлива лежить печать,
Коли творіння усе в знеможі,
На тих молитвах, які звучать
Вночі над тілом у перемозі.

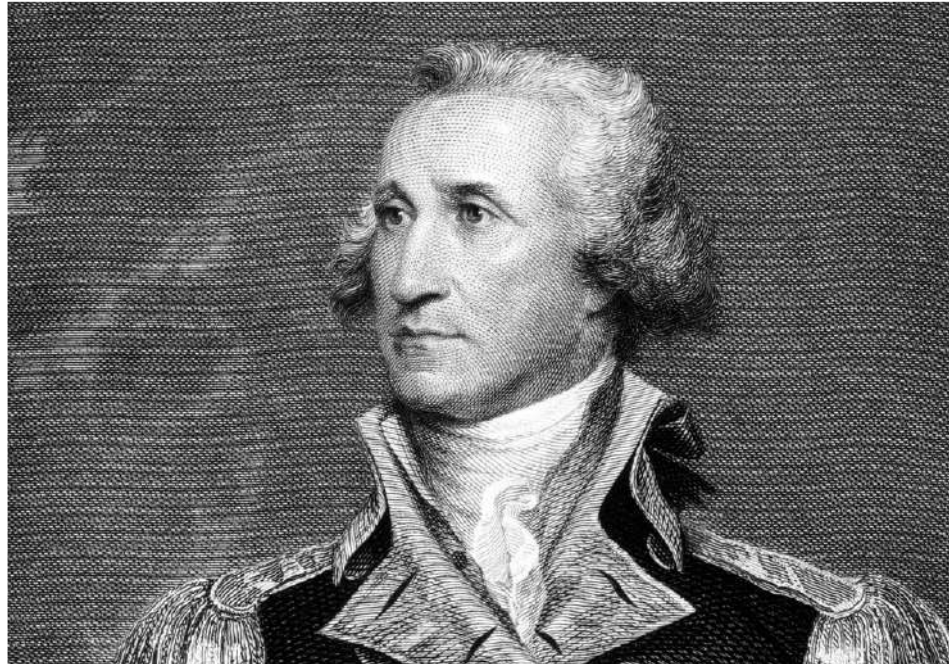
Стихає лайка, змовкає сміх,
У вікнах темно, нічна година...
Я знаю певно: Ти чуєш тих,
Хто в час цей пізній схилив коліна.

В благоволінні Твоїм святім
Покровом правди укрий їх, Боже,
Щоб увійти їм в небесний дім.
Можливо, й ночі цієї... Може...

Ольга Лазарук

Віддайте до рук Бога все,
що хочете зберегти.

Ніколи не забувайте, що
ви – Божі діти. Не бентеж-
теся про те, чого не можете
змінити.

ТИ БИ ТАК ЗМІГ?!

Майкл Відман, господар таверни в Пенсільванії, був відомий своїм важким характером, тому друзів у нього було мало. Жив він за часів Американської революції (1775–1783), коли точилися воєнні дії між прихильниками незалежності під керівництвом Джорджа Вашингтона та британськими військами під командуванням генерала Вільяма Хау.

Якось увечері двоє людей у цивільному одязі зайшли в таверну. Не знаючи, що це були люди Хау, Майкл при них грубо й образливо відгукнувся про генерала. Дізнавшись про це, Хау наказав арештувати Відмана й

привести до нього. Щоб урятувати своє життя, Майкл розповів британському генералові, де повстанці зберігали зброю. Генерал відпустив Відмана й навіть не скористався повідомленою інформацією.

Натомість прихильники незалежності, дізнавшись про вчинок Майкла, затримали його. Відмана засудили до смертної кари за зраду. Проте перед виконанням вироку надійшла інформація про помилування.

Чому ж Д. Вашингтон вибачив господареві таверни? Це сталося завдяки літньому пастору Пітеру Міллерові. Багато років тому Відман і Міллер жили в

одному містечку. Майкл ненавидів Пітера, критикував його, несправедливо звинувачував, плював в обличчя й навіть бив.

Дізнавшись про вирок Відману, Міллер згадав слова Ісуса:

«Любіть ваших ворогів... і моліться за тих, що кривдять і переслідують вас» (Матв. 5:44). Він одразу вирушив до місця страти, незважаючи на те що до нього було 97 кілометрів, а надворі стояла зима.

Він устиг вчасно переговорити з Джорджем Вашингтоном і попросити помилувати Відмана. Вашингтон відповів, що неможливо помилувати зрадника, тому він даремно просить про свого друга.

– Друга? – перепитав Міллер. – Він мій запеклий ворог. Я роблю це, тому що хочу чинити згідно з повелінням Христа.

Вашингтон здивувався.

– Ви здолали таку відстань, щоб урятувати життя своєму ворогові? Що ж, це все змінює... Заради вас, пасторе Міллере, я підпишу наказ про помилування.

З людського погляду, повеління Христа нездійсненне - любити, благословляти й робити добро тим, хто нас ненавидить, ображає та переслідує. Однак через благодать Божу це можливо. Просіть Господа з ревністю – і буде вам дано.

ЧАС ДУМАТИ ПРО НЕБЕСНЕ...

Сьогодні саме той час, щоб шукати Бога. Час, щоб стерти пил зі Святого Письма й нарешті почати його читати. Це час, щоб замислитися над сенсом свого життя. Час змін. Час роздумів. Час молитви. Час, щоб звернутися серцем до Бога.

Це час зупинитися, заспокоїтися. Це сприятливий час для того, щоб усвідомити свої гріхи й попросити за них пробачення в Бога. Це час залишити всю метушню й подумати про те, що насправді важливо.

Це час, щоб віддати в руки Бога кермо нашого життя, довіритися Його волі, звернутися до Нього й потоваришувати з Ним.

Це час, щоб відірватися серцем від земного смутку.

Це час думати про небесне, про вічне, про те, що ніколи не проміне.

Це час, щоб облишити марноту й почати жити по-справжньому, по-новому.

Це час, щоб прийти до Христа, пригорнутися до Нього й у Ньому укритися, у добрих та люблячих Його руках знайти захист і втомленим серцем у Нім відпочити.

«У сприятливий час Я вислухав тебе і в день спасіння допоміг тобі. Ось тепер – час сприятливий! Ось тепер – день спасіння!» (2 Кор. 6:2).

ПРИНЦИП ВІЧНОСТІ

Наше життя – поєднання високого і буденного, простого і складного. Однієї миті ми миємо тарілки, а за хвилину вирішуємо питання життя і смерті. Чистимо взуття, у якому ходимо по землі, а незабаром розмірковуємо про те, що вище за хмари. І завдяки незначним спостереженням починаємо розуміти важливі речі.

Ось, наприклад...

ЯКІСТЬ

Іноді виникає відчуття, що все довкола безглузде: зроблене для годиться, неякісно, не містить у собі суті, реальної функції – лише імітація, нічого справжнього. Так буває, коли дивишся на недбалу роботу, на погано зведені будівлі, на аби-як виготовлені речі... І зароджується думка, що взагалі немає сенсу старатися щось робити, опускаються руки.

Це відчуття довго не залишало мене, доки одного разу я не почала розглядати історичну архітектуру Бельгії на фото, які привезла знайома з подорожі. Це були не просто будинки: довкола міської площі розташовувалися будівлі гільдій ремісників. Їхні фасади були оздоблені так, аби показати важливість кожної гільдії. Барельєфи й горельєфи (горельєф – різновид скульптурного опуклого рельєфу, у якому зображення виступає над площиною тла більш ніж на половину обсягу зображуваних частин) виконані з каменю, глини, деякі елементи вкриті золотом. Усе різне: форми, сюжети – не під копірку, а творчою, ручною працею. І це частина будівлі, яка зведена якісно, на віки, і вона справді пережила ці віки! А торгові ряди ринку облаштовані так міцно, що навіть дерев'яні балки не згнили за 900 років!

І тут я помітила, яку цілющу силу має все, зроблене від душі. Цілющим є сам дотик до чогось справжнього, не фальшивого, не

одноразового, а справді цінного, що має силу протистояти часу. Те, у що вкладено старання, серце, ідею, живе довго й має сенс.

ІСТИНА

Істина – не просто гарне слово. Це об'єктивна реальність, яка не залежить від нашого розуміння (чи нерозуміння), від нашої думки та емоцій. Істина виражається, наприклад, у законах природи, матеріального світу: усе, що існує, діє за цими законами.

Взаємини людей також ґрунтуються на певних принципах. Є об'єктивні правила спілкування, закономірності, за якими функціонує наша психіка.

У духовній сфері також є свої причинно-наслідкові зв'язки, які зумовлюють духовний вплив, духовну силу.

Усі сфери нашого життя ґрунтуються на певних законах, усе побудовано на них і нікуди не може від них подітися. А це свідчить про те, що є об'єктивна реальність, яка не залежить від того, подобається вона нам чи ні, усвідомлюємо ми її чи ні, – однаково вона є й впливає на нас. Це точка опори, «скелет», основа для всього, що існує у Всесвіті.

Коли ми відступаємо від цих об'єктивних, істинних законів, коли не зважаємо на них у своїй поведінці, ігноруємо їх, переходимо «червоні лінії», позначені для нас нашим Творцем у Біблії, – у нашому житті настає хаос. Усе починає руйнуватися: взаємини, ділова сфера, здоров'я тощо.

Це те саме, що знати про закон усесвітнього тяжіння, але нехтувати ним, виходячи з дому не сходами через двері, а прямо з вікна сьомого поверху. Так можна покалічитися, зіпсувати собі життя або й зовсім його втратити.

Так само й у моральній сфері: порушуючи об'єктивний Закон, встановлений Богом, Котрий створив наш Всесвіт, ми в такий спосіб руйнуємо якусь частину свого життя, а іноді й втрачаємо його. Істина як стіна: вона може захищати нас, коли ми хочемо знати про неї й чинимо згідно з нею. А коли ми не живемо за істиною, ігноруємо її, не бажаємо її знати, ми вдаємо, що стіни немає, урізаємось у неї і нам боляче.

ВІЧНІСТЬ

У Святому Письмі є такі слова: **«Тим, які люблять Бога, які покликані за Його передбаченням, все сприяє до добра» (Римл. 8:28).** Раніше я розуміла їх так, що Бог може повернути на краще все, навіть наші помилки. Проте зараз бачу в цьому ще й інший зміст: Бог робить так, щоб у нашому житті все слугувало для нашого зростання. І до багатьох подій, що відбуваються в нашому житті, Він готує нас заздалегідь, тільки ми не усвідомлюємо, що це підготовка.

А коли настає момент і треба реагувати, діяти за нових умов, приймати рішення, я бачу, що мені допомагають минулі події, випробування, переживання. Завдяки їм я тепер сильніша, я переросла якісь слабкості й знаю, що і як робити. Розумію, що ефективно, а що марно. Бог створив нас, але сьогодні Він і далі створює нас як особистостей.

Ми обмежені в часі, бо живемо в земних умовах. А Бог перебуває поза межами часу – у вічності. І ця вічність існує вже зараз. Вона не просто буде після воскресіння, вона вже є! Вічне життя доступне зараз, якщо ми живемо з Богом. Як це може виявлятися за наших обставин? Наприклад, так: коли ми довіряємо Богові й навчаємося в Нього, як мислити, чинити, яких принципів дотримуватися, Він готує нас заздалегідь до нашого майбутнього. І виходить цікаво: своєю довірою Богові ми з учорашнього дня допомагаємо Господу зміцнити нас у дні нинішнього! Сьогодні відчиняємо двері Христу, щоб Він спас нас завтра. Так ми ніби долаємо часові межі, «надсилаємо в майбутнє» допомогу для самих себе.

Тому все, що ми переживаємо сьогодні, не даремно, воно має свою мету в майбутньому!

Коли ми живемо з Богом, у нашій долі діє «принцип вічності», завдяки якому виконується Божий задум. У ньому минуле та майбутнє взаємодіють разом на користь нашої особистості, яка обирає жити у вічності.

Христина Лісоренко

З ГОСПОДОМ ЗАТИШНО

«Війна» – до «молитви» синонім. Ми з тобою занадто розслабились, Ми забули, що й далі йде битва, Мир і спокій, байдужо-привабливі, Перешкодили щирій молитві.

Бій, тривога, сирени і вибухи, Море сліз, постарілі обличчя, Де був затишок – хвилю вибиті Шибки вікон і смерть усе ближче.

Тут і там в боротьбі стоять воїни І невтомно ведуть цю війну. Любий друже, а ти вже озброєний? Чи й сьогодні духовно заснув?

Пробудись! Твої рани загоєні, Але хтось потребує тепла. І Господь до «молитви» синоніми Добирає все нові – «війна».

Через втрати в тобі працюватиме У горнилі страждань і нещастя, Ти навчишся іти й пильнуватимеш, Та у спробі й полегшення дасть.

Не лякайся: ти з Ним, ти під захистом, Порятуй тих, хто взятий на смерть. Хай відчують, що з Господом затишно І в бурхливому морі Він твердь.

Анастасія Тенжала

Біблія – духовний навігатор. Навіть якщо ти не маєш великого життєвого досвіду, але застосовуєш її поради, ти не заблукаєш.

Бог іноді нас проводить через бурхливі ріки, але не для того, щоб утопити, а щоб відмити.

Якщо Господь живе у твоєму серці, це обов'язково відобразиться у твоїх очах, усмішці, думках, словах та діях!

Завжди пам'ятайте, що сенс цього життя в тому, аби приготувати наше серце до вічності.

Псалом 23

Псалом Давидів.
Господь – то мій Пастир,
тому в недостатку не буду,
– на пасовиськах зелених осе-
лить мене, на тихую воду
мене запровадить!

Він душу мою віджив-
ляє, провадить мене ради
Ймення Свого по стежках
справедливості.

Коли я піду хоча б навіть
долиною смертної темря-
ви, то не буду боятися злого,
бо Ти при мені, – Твоє жез-
ло й Твій посох – вони мене
втішать!

Ти передо мною трапезу
зготовив при моїх ворогах,
мою голову Ти намастив був
оливою, моя чаша – то над-
мір пиття!

Тільки добро й милосердя
мене супроводити будуть по
всі дні мого життя, а я проб-
уватиму в домі Господньому
довгі часи!

ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ

**«Бо ти зберіг слово
Мого терпіння, і Я тебе
збережу від години ви-
пробування, що має при-
йти на Всесвіт, аби ви-
пробувати мешканців
Землі» (Об'явл. 3:10).**

Іван (який написав біблій-
ну книгу Апокаліпсис –
Об'явлення) також був свід-
ком страшних подій, що стануть
ознакою Приходу Христа. Він ба-
чив, як армії готуються до бою й
серця людей ціпеніють від жаху.
Він також бачив, як земля зруши-
лася зі свого місця й скелі ринули
в середину бурхливого моря. Він
бачив, як виливаються чаші гніву,

як кари, голод і смерть спіткають
мешканців Землі.

Стримувальна сила Божого
Духа поступово залишає світ.
Урагани, бурі, смерчі, пожежі,
повені, нещастя на морі та суші
швидко змінюють одне одних.
Наука силкується пояснити про-
роцтва Івана. Ознаки, що здійс-
нюються навколо нас і свідчать
про скорий Прихід Божого Сина,
люди приписують чому зав-
годно, тільки не реальним
причинам. Люди не бачать
ангелів-вартових, які ще стри-
мують вітри, аби вони не віяли
у всій своїй силі на Землю, доки
не будуть запечатані Божі діти.
Однак, коли Бог звелить Своїм

ангелам відпустити вітри, тоді
розгориться така ворожнеча, яку
не в змозі описати жодне перо.

Ми стоїмо на порозі вели-
ких урочистих подій. Пророцтва
швидко здійснюються. Господь
стоїть біля дверей. Незабаром
настане час, який є вирішальним
для всіх мешканців Землі. Забуті
суперечності відродяться з но-
вою силою. Вибухнуть також нові
непорозуміння. Навіть у страш-
ному сні не можуть приснити-
ся події, які незабаром відбудуть-
ся в нашому світі. Сатана діятиме
через людей.

Проте Божі діти не повинні
довіряти собі під час цих надзви-
чайних подій. Майбутнє перебу-
ває в руках Господа. Світ не за-
лишиться без правителя. Велич
Неба тримає у Своїх руках долі
народів і дбає про Свою Церкву...

На нас чекає важливе майбут-
нє. Щоб витримати всі випробу-
вання та спокуси і виконати свій
обов'язок, нам потрібно буде ви-
явити непохитну віру та невід-
ступність. Ми зможемо здобути
славну перемогу, оскільки жод-
на душа, яка пильнує, молить-
ся й вірить, не потрапить у тене-
та ворога.

**Усе Небо зацікавлене в на-
шому добробуті й лише че-
кає, коли ми проситиме-
мо Його мудрості та сили.
Під час прийдешньої спокуси
Божественну гарантію безпеки
одержать усі, хто зберігає сло-
во Його терпіння.**

Еллен Уайт

У смутку

У смутку:
Бог – моя Надія!
У темряві:
Бог – моє Світло!
У слабкості:
Бог – моя Сила!
У горі:
Бог – мій Утішитель!

Християнська свобода – це
свобода від гріха, а не для
гріха.

Ейден Тозер

ПРЯМУЙТЕ В УКРИТТЯ

Ю. АТАМАНЮК

Війна вбиває тихо, безпощадно,
Калічить сім'ї, горем б'є життя.
Вже вкотре чую, а радіти складно:
«Тривога! Тож прямуйте в укриття!»

Ніхто не зна, чи вернеться з роботи,
Чи не востаннє рідних обійняв.
Такі уже нам звичні ці турботи.
Сигнал тривоги трепетом пройняв...

«Прямуйте в укриття!» Спостерігаю,
Як сотнями наповнилось метро.
І як до щему душу наповняє
Той факт, що на землі панує зло!

Подумала, як важко знати людям,
Що може зупинитись вмиль життя,
З німим питанням: «А що далі буде,
Якщо не встигну в зону укриття?»

Для християн завжди важливо знати,
Що під контролем все земне життя.
Не страшно, якщо будеш пам'ятати:
Христос – твоє безпечне укриття!

А як війна тебе лякає часом
Новинами і кількістю тривог,
Будь впевнений: твоє життя прекрасне,
В безпеці ти – з тобою поруч Бог!

Бережи тепло своєї душі...
Не витрачай його на сум,
злість, образи.

Якщо Бог на першому міс-
ці, решта буде на своєму.

Ми думаємо, що Бог нас
бачить згори, але Він нас
бачить зсередини.

ТИХА НІЧ, ДИВНА НІЧ

Joseph F. Mohr, 1818 (1792-1848)

1863)

1. Ти - ха ніч, див - на ніч! Сон міц - ний
2. Ти - ха ніч, див - на ніч! Ан - гел з не -
3. Ти - ха ніч, див - на ніч Гріш - ним всім

все спо- вив... З ра-діс - тю в сер - ці Ма - рі - я не спить:
ба я - вивсь І пас - ту - хам у - ро - чис - то ска - зав:
при - нес - ла Ра-дість не - бес - ну від Бо - га От - ця.

Гар - не Ди - тят - ко у яс - лах ле - жить. В сві - ті І -
«О, не ля - кай - тесь, Бог ра - дість вам дав: В сві - ті І -
Ща-стям на - пов - не - ні на - ші сер - ця: Лю - дям Хрис -

сус на - ро - дивсь, В сві - ті І - сус на - ро - дивсь.
сус на - ро - дивсь! В сві - ті І - сус на - ро - дивсь!»
тос на - ро - дивсь! Лю - дям Хрис-тос на - ро - дивсь!

Тиха ніч, дивна ніч!
Ангел з неба явивсь
І пастухам урочисто сказав:
«О, не лякайтесь, Бог радість вам дав:
//: В світі Ісус народивсь!» ://

Тиха ніч, дивна ніч!
Грішним всім принесла
Радість небесну від Бога Отця.
Щастям наповнені наші серця:
//: Людям Христос народивсь! ://

ОДНИМ ПРОМІНЧИКОМ ТВОЇМ Я ХОЧУ БУТИ

Настав встановлений Тобою час:
Збулись пророцтва, і зійшлися числа.
З любов'ю вирішив Ти викупити нас
З тенет гріха, які все людство стисли.

Уже радіє благодатная Марія,
Бо має народитись Немовля,
Що людям дасть спасіння і надію,
Дитя, Котре прославить вся Земля.

Я уявляю острах й силу почуттів
Тих пастухів, які посеред поля
Почули: «Слава Богу в висоті,
Мир на землі, у людях добра воля».

О зоре Вифлеємська, ти вказала
Шлях мудрецам до ясел крізь пільму.
Цареві поклонились, ниць упали,
Піднесли ладан, смирну й золото Йому.

Одним промінчиком твоїм я хочу бути,
Щоб шлях до Господа вказати в темноті
Всім тим, хто хоче істину почути
Й на шлях спасіння стати у житті.

Щоб люди ці, як мудреці зі Сходу,
Що йшли за світлом дивної зорі,
Знайшли Тебе й усі з Твоїм народом
Вклонилися до самої землі.

Сьогодні всю подяку, славу й поклоніння
Отцю підносимо за праведного Сина,
Його народження, і смерть, і воскресіння,
За Дух Святий, що в нас живе донині.

Серця, поклоніться! Співайте, уста!
Ніколи ви дня не забудьте цього,
Бо радість велика з Небес нам прийшла:
Христос народився! Славимо Його!

МИ ДУМАЛИ, ЩО МИ ЩЕ НЕ ЩАСЛИВІ

Ми думали, що ми ще не щасливі,
Що нам не вистачає ще чогось,
Коли ми мали дні, насичені й бурхливі,
А потім все змінити довелося...

Змінились час, обставини та мрії,
І цінності вже не такі тепер.
Нас ранили зимові ті події,
Вчимося, як жити, дотепер...

Ще глибше зрозуміли, за що вдячні,
Дізнались цінність слова «мир».
І дехто погляди свої атеїстичні
Змів вже на новий орієнтир.

Це сильний біль і боротьба щоденна,
Та маємо стояти і рости.
Молитва зараз нескінченна
За всіх, хто мусив це пройти.

Ми думали, що більше не побачим,
Як це – шукати хліба і води,
Як з кожним днем все більше і все важче
Цей біль пораних нести.

Не можемо поки що ми все збагнути,
Не знаємо, як, за що й чому?..
Господніх планів нам не досягнути,
Чому йдемо крізь цю пільму?

Одне лиш знаємо: Бог є поруч.
Поклич Його, вставай і йди.
І не дивись праворуч чи ліворуч –
Свій погляд в небо підійми.

Почуй нас, Боже, і зціли всі болі,
Потіш, наповни, обійми.
Зміцни розбитих, зраних в недолі,
Дай сили встати й далі йти.

Тепер ми знаємо, що ми є щасливі,
Коли є хліб, а в небі – мир.
Шкода лише, що спогади жахливі
Нам не забудуть... підвал і кожен двір.

Ти бачиш руки, Боже, невиситимі,
Помилуй український наш народ.
Хай посоромляться усі несправедливі,
А Ти зміцни нас всіх серед скорбот.

Галина Кучурівська

БОГ НЕ ДОЗВОЛИТЬ ПЕРЕЙТИ МЕЖУ

1. Бог повністю контролює терміни та інтенсивність випробування й не дозволить йому перейти допустиму межу.

2. Господь має конкретну мету, яку ви не зможете зрозуміти, доки все не закінчиться.

3. Це випробування виявиться корисним, якщо ви слухатимете Бога й довірятимете Йому.

4. Тяжка ситуація – це можливість виявити істинність і силу своєї віри.

5. Коли ви витримуєте сильний тиск із непорушним спокоєм і радістю – це демонстрація Божої підтримки.

6. Бог знає про ваші труднощі. Пам'ятайте, що Він готує для вас найкращий варіант зараз. Просто трохи зачекайте, не квапте події.

7. Господь ітиме з вами кризу усі випробування.

8. Святий Дух допоможе вам не лише пережити все, а й вийти переможцем.

Терпіння – це одна з найбільших духовних рис християнина. Згідно з Біблією, завдяки терпінню християнин долає багато негараздів, труднощів і навіть рятує свою душу!

«Вам потрібна терпеливість, щоб виконати Божу волю і одержати обітницю. Адже ще трохи, дуже недовго – і прийде Той, Хто йде, – і не забариться» (Євр. 10:36, 37).

НА ЩО ТІЛЬКИ НЕ ПІДЕШ...

Одного разу мій син, після того як завинив і був покараний, написав мені записку: «Я на все готовий, ліжби ти вибачила». Я засміялася. Звісно, я вибачила ще до того, як він написав. Проте немає слова «ліжби». Є інші – «лиш би» чи «аби лиш».

Я розуміла, що якщо зараз скажу йому про це, то в нього в одне вухо влетить, а з іншого – вилетить. А в мене яке завдання: звернути увагу дитини на помилку чи навчити? «Завантажити» непотрібну інформацію чи донести, пояснити, до того ж так, щоб наступного разу він уже знав і пам'ятав, як пишеться це слово? Діти добре «чують» через гру.

– Данику, якщо протягом хвилини знайдеш помилку в своїй записці, поїдемо до мотузкового парку. Час пішов!

Син кинувся до словника... І знайшов! Він був дуже щасливим. Усім потім розповідав, і татові, і дідусеві, як він написав «ліжби», а треба «лиш би» чи «аби лиш».

Ми намагаємося навчати дітей через гру, бо це враження. А знання, вмонтовані у враження, запам'ятовуються краще.

Якось ми поїхали на вихідні до санаторію. Прибули, заселилися, пішли на обід. Чоловік дістав із салату листок руколи й каже синові:

– Якщо ти за одну хвилину дізнаєшся, як називається ця зелень, я подарую тобі 20 хвилин гри на планшеті.

– А як я дізнаюся?

Чоловік низав плечима.

– А запитувати можна?

Чоловік мовчить.

– А де мені взяти таку траву?

Звідки я знаю, де ти її взяв? Я ж не можу в усі салати зазирати...

Чоловік демонстративно їсть салат з руколою та бринзою. Нарешті син встає, іде до шведського столу, знаходить салат, який їсть тато, дістає звідти потрібний

листок, біжить до адміністратора, повертається й кричить:

– Рукола! Рукола!

– Чудово, – каже чоловік. –

Тільки хвилина давно скінчилася. І більшу її частину ти витратив на те, що з'ясовував умови завдання. Ти не вирішував, не діяв, а просто сидів на місці й доводив нам, що це завдання є нерозв'язне.

У сина вже вологі очі...

– Ну от, сльозами точно горю не зарадиш, – кажу я. – Ти однаково в плюс. У тебе нічого не відібрали, просто дали шанс придбати. Не зміг – наступного разу зможеш.

Син мляво длубає виделкою в тарілці.

– Гаразд, даю ще один шанс, – каже чоловік.

Він виловлює із солянки каперс і простягає синові.

– У тебе одна хвилина дізнатися, що це!

– Я ж знав кросівки, треба попереджати!

Чоловік мовчить. Син починає взуватися.

– А як я маю знайти якусь маленьку штучку в величезному чані із супом?

Чоловік мовчить.

– Налити ополоником? Він же гарячий.

Чоловік мовчить.

– Чи можна когось попросити? Кухаря?

Чоловік мовчить.

– А можна взагалі нікуди не ходити? Можна я просто в мамі попрошу телефон і в Інтернеті пошукаю?

Чоловік мовчить.

– Мамо, дай телефон...

– Хвилина закінчилася, сину, – каже чоловік.

Син знову засмутився.

– Данилку, ось поглянь, був другий шанс, – долучаюся я. – Під час першого ти здобув досвід, що витрачати час на запитання неефективно. Простіше діяти, шукати відповіді: у людей, в Інтернеті. У кросівках чи босоніж. Тут килими скрізь, навіщо взагалі було витрачати час на взування? Сестра

он твоя ганяє босоніж. Цього разу ти всю хвилину просидів на одному місці. Це як сидіти перед п'ятьма зачиненими дверима, знаючи, що одні з них відчинені, і думати: може, ці чи ті? А треба встати й пошмикати ручку. І тоді зрозумієш: ці чи інші.

Чоловік їсть смачний десерт, оздоблений фізалісом.

– Третій шанс, – каже він і показує синові фізаліс. – Одна хвилина. Що це?

Син схоплюється з місця, біжить босоніж, розуміє, що йому до стійки з десертами, підбігає, хапає (о, пробачте нам, інші відпочивальники) фізаліс з іншого десерту й летить до адміністратора, але, розуміючи, що той може й не знайти, розвертається й біжить одразу до кухарів, через секунду вилітає з кухні й мчить до батька.

– Тату, фізаліс! Фізаліс!

– Чудово! – вигукує чоловік. – Ти впорався за 20 секунд! І заробив 20 хвилин гри на планшеті.

Син тріумфує.

– От бачиш! Без попередніх двох невдалих спроб третя не була б такою успішною, – тішуся я за сина.

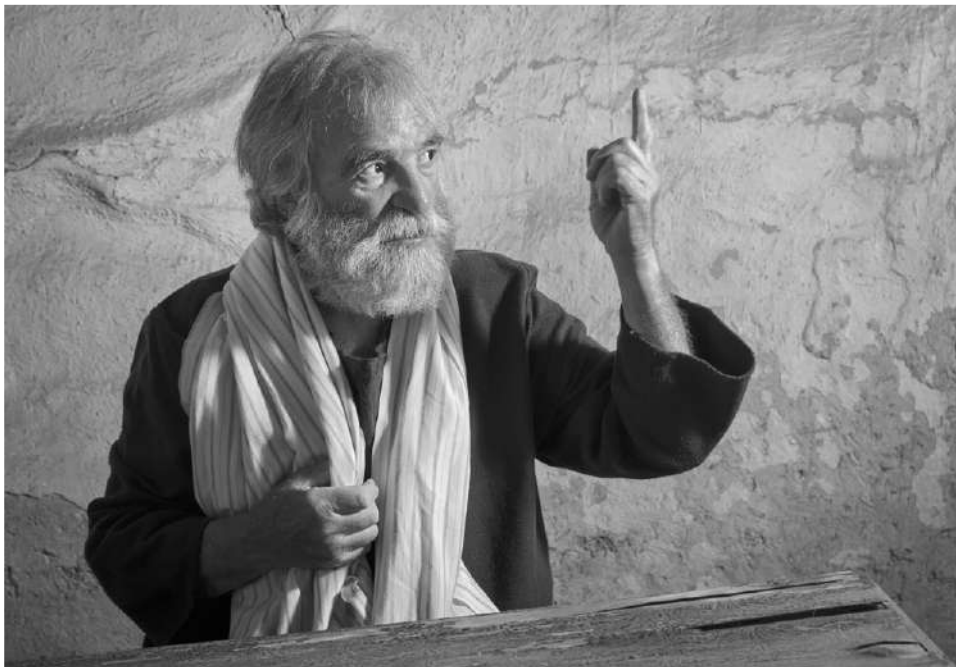
На що тільки не підеш, «ліжби» навчити дитину чогось важливого!

Бог подарував нам величезний скарб – наших дітей. Завдання батьків – розвинути їхні таланти, виростити їх діяльними, активними людьми, шліфувати їхні характери, а водночас і свій, щоб вони стали справжніми християнами, які прославляють Творця своїм життям.

Ольга С.

Бог вірний, надія на Нього має славу винагороду.

Робота над собою – найкращий проєкт вашого життя.

БОГ ВІДКРИВАЄ СВОЇ ТАЄМНИЦІ

«Але є на небесах Бог, що відкриває таємниці, і Він завідомив царя Навуходоносора про те, що буде в кінці днів» (Дан. 2:28).

У минулі віки Небесний Господь відкривав таємниці Своїм пророкам, і Він робить це дотепер. Теперішнє та майбутнє однаково відкриті перед Ним, тому Господь показує Своїм рабам, що незабаром має статися. Усемогутній дивився крізь глибину віків і передрік через пророків виникнення та падіння царств за сотні років до того, як ці події сталися.

Божий голос лунає через тисячоліття, повідомляючи мешканцям Землі, що має статися. Царі та князі, кожний у визначений для нього час, посідають відведені їм місця. Їм здається, що вони самі здійснюють свої наміри, але насправді всі виконують дане через пророків Боже слово...

Нечестиві та безбожники не помічають ознак часу. Часто через своє невігластво вони відмовляються приймати натхнення Писання. Та коли так звані християни глузливо відгукуються про шляхи й засоби, які використовує великий «Я Є», відкриваючи Свої плани та наміри, то тим самим вони показують, що не знають ані Писань, ані Божої сили...

Християнин, який приймає істину в усій її цілісності й не зважає ні на що, окрім істини, розглядати ме біблійну історію в її істинному значенні. Щирі християни не говоритимуть зневажливо про минуле, наприклад, про історію єврейського народу, як про «темні віки», бо вони, досліджуючи її, зауважуватимуть у ній дедалі більше світла.

Людське слово не надійне, і люди, які покладаються на власні твердження, колись тремтітимуть, бо одного разу уподібняться до розбитої посудини. Проте Боже Слово безпомилкове й вічне... Бог живе і царює одвічно. Його слава відкривається не лише в стінах рукотворного храму. Він не закрив Небо для Свого народу. Як у часи стародавнього Ізраїлю, так в наш вік Бог відкриває таємниці Своїм рабам-пророкам.

Образ, показаний Навуходоносорові (див. Дан. 2) у нічному видінні, символізує прийдешнє царства світу. Цінність і чистота металів, з яких був зроблений бовван і які символізували різні царства, від голови до ніг зменшувалася. Голова боввана була золота, груди і руки – срібні, стегна – мідні, ноги – залізні, а ступні ніг та пальці були зроблені із заліза, змішаного з глиною. Отже, царства, символами яких були нижні частини боввана, уже не мали такого блиску та величчя, як попередні монархії... Якби вони постійно керувалися Господнім страхом, їм були б дані мудрість і сила, а це зберегло б їх міцними й утримало від розпаду (Рукопис 39. 1899 р.; Review & Herald. 6 лютого 1900 р.).

У КОЖНОГО З НАС ВЛАСНИЙ БІЛЬ

У кожного з нас власний біль, Якого іншим не відчуті, Для всіх незримий вічний бій, Своя невидима отрута.

Нам всім по-різному болить Ось те «гірке» своє у грудях, Та хтось тримає і мовчить, А хтось зривається на людях...

Нам не збагнути глибину Чужого сорому чи страху. Оту незримую таїну, Яка об груди б'ється птахом.

Нам не збагнути ті думки, Які так легко приховати, І сльози, витерті з щок... Та нам під силу врятувати!

І я в це вірю: кожен з нас У серці має дивну силу – Крізь втому й темряву образ В очах помітити зневіру.

І, замість осуду в думках, Згадати: всім буває важко, І часом правда не в словах, Не в усмішках, не в чемних масках...

Людям потрібна теплота, Не підєм ми за них до бою, Та наша щира доброта Їм замінити здатна зброю!

Згадайте: плачемо тоді, Коли ховають сльози стіни. Не стійте осторонь в біді, Врятуйте вірою людину!

Щасливі люди не крадуть І не плічкують за спиною. Нам всім болить – у цьому суть. Ми всі стомилися від болю...

А часто кілька теплих слів, Прощення й щире розуміння Дарують сильну пару крил, Стають незримим тим спасінням!

Коли на зло і темний гніт Відповісте теплом і світлом, Можливо, в комусь цілий світ Вам стане до снаги змінити.

Так, ми не бачимо всього... Душевні надра найтемніші. Та в нас є сила – це любов! Тож станемо усі добріші!

Тоді увесь душевний біль Поділим навпіл, а можливо, Нарешті спинемо свій бій, Добром створивши справжнє диво!

Інелла Огнева

ДОРОЖІМО

Дорожімо можливістю... І часом.

Коли тобі достаток Бог послав, Ти мав його і вчора, і сьогодні, В молитві щирій Господа прослав, В твій час достатку пригадай голодних...

Добра краплину у свій дар вклади І не труби про те у мідні труби. Бог бачить навіть скляночку води, Яку подав ти в пересохлі губи...

В твоєму домі спокій, доброта, І мирний сон твоя дитина знає. Прослав за це Спасителя-Христа Й згадай про тих, хто вже цього не має.

Свою жаринку в жертвенник вклади. Хоч і маленька, хай горить, як ватра! Ти бідного підняв з його біди, В Ім'я Господнє так чинити варто.

Розбите серце в ближнього твого, Де відшукати втіху, він не знає. Порадь йому ти Господа свого, Бо ж Він є Той, Хто й за зречених дбає...

Колись й тобі Господь Сам допоміг, Як у своїй душі ти мав тривогу. Шукав ти щастя в безлічі доріг, Та ближній твій вказав Життя дорогу...

Леонід Волинський

Ти – найцінніша коштовність в очах Бога.

ЗРОБІТЬ СОБІ ПОСЛУГУ

«Бо кому ви прощаєте щось, тому і я; адже коли я щось простив кому, то простив задля вас перед лицем Христа, щоб нас не перехитрив сатана, бо його задуми нам добре відомі» (2 Кор. 2:10, 11).

Прощення допомагає нам, тому що дає Богові можливість здійснювати через нас Свої плани. Я почуваюся щасливою та здоровою, коли моя душа не заповнена отрутою непростення. Злість, образи й непростення призводять до стресів і занепокоєння, унаслідок чого можуть розвинутиися серйозні хвороби.

Небесний Отець не може простити нам наші гріхи, доки ми не вибачимо іншим. Що ми посіємо, те й пожнемо (див. Матв. 6:14, 15; Гал. 6:7, 8). Якщо ви сієте милість, то пожнете милість, а якщо посієте осуд, то й пожнете осуд. Вам потрібно прощати людей через благодать Божу, щоб ваше серце завжди було відкритим для Господа.

Непростення дає змогу дияволу відвоювати собі великий плацдарм, на якому він згодом зведе фортецю. Ця фортеця заважатиме дії Святого Духа. Пробачаючи іншим, ви не дозволяєте ворогові здобути перевагу, і тоді ніщо не перешкоджає вашому близькому спілкуванню з Богом.

Ви можете перемогти ворога силою Святого Духа, якщо будете слухняні Слову Божому. Тому зробіть собі послугу – навчіться швидко пробачати іншим.

НЕБЕСНИЙ ТИМОЛ

Якщо в тебе вдома додають у їжу чебрець та орегано, то візьми трохи цих трав і розітри їх між пальцями. Що свіжіші вони, то відчутніший аромат залишиться на твоїй шкірі. Усе завдяки особливій речовині, названій тимолом, яку Бог вклав в ароматичні олії цих та інших рослин.

Тимол, що міститься в чебреці та орегано, слугує не тільки для того, щоб надавати смаку стравам. Цю прозору та запашну речовину століттями використовували всілякими способами завдяки її здатності знищувати бактерії та грибки. Єгиптяни застосовували її для муміфікації померлих, а сьогодні її

додають до складу зубних паст й ополіскувачів для ротової порожнини, тому що в суміші з водою тимол набуває ментолового аромату. Тимол, розчинений у різних речовинах, успішно бореться з інфекціями, грибками та іншими мікроорганізмами, які призводять до захворювань шкіри в людей та тварин і навіть псують книги в бібліотеках.

Наші дії теж випромінюють певний «аромат», на жаль, часто неприємний, такий характерний для хворого на гріх серця. Будь обережний із гнівом, заздрістю, розчаруванням та образами, бо вони як спори грибків. Ці почуття можуть наповнити тебе, і ти,

керуючись гнівом, почнеш мстити людині, яка завдала тобі зла.

І навпаки: **«Богові подяка, Який завжди робить нас переможцями в Христі й виявляє через нас приємні пахощі Свого знання на кожному місці» (2 Кор. 2:14).**

Чи дозволиш ти цим почуттям наповнити тебе, заразити, ніби шкідливими бактеріями, спричинити серйозні проблеми? Або ж ти можеш використати «небесний тимол», який очищає сумління від того, що призводить до смерті.

«Небесний тимол» – це кров Ісуса Христа. Вона здатна захистити тебе, зруйнувати будь-яке зло, яке прагне панувати тобою. В Ісусі ти знайдеш силу, захист, очищення та зцілення!

«То наскільки більше кров Христа, Який вічним Духом приніс Себе непорочного Богові, очистить наше сумління від мертвих діл, щоб ми служили Живому Богові» (Євр. 9:14).

Підготувала **Єва Труш**

НЕ БІЙСЯ БУТИ ДОБРОЮ...

Не бійся бути доброю на світі, Умій від серця щиро прощати, Прощати так, як вміють тільки діти, Щоб у вчорашнє більше не вертати.

Умій любити так, як люблять діти, Щоб без умов, без комплексів, без здачі, Щоби не йти, не бігти, а летіти, Коли хтось поруч безутішно плаче.

Вмій забувати гіркоту долини, Аби образи в серці не таїти, Бо ми не ангели, ми загубили крила Ще там, в раю, як почали грішити.

Як серце раптом зранене побачиш, Що при дорозі все стікає кров'ю, Не бійся, що себе усю розтратиш, А нахилися з щирою любов'ю.

Не поспішай ніколи говорити, Вмій слухати, чужим проїняти боєм, Чи радістю чиєюсь засвітитись, Як серце друга тихо заговорить...

Тебе Господь створив, щоб ти любила, Щоб добротою в світі цім світити. Бог позичає іноді нам крила, Щоб і літати, не лише ходити.

Не бійся залишати всюди квіти, Рожеві, білі, жовті та червоні, Бо скрізь колючі кактуси по світу, А треба і фіалок, і півоній.

А наостанок знову побажаю Прощати, і любити, і радіти. Роки нас від дитинства віддаляють, Простими ж будьмо, друзі, як ті діти!

Марія Звірід

ПІСЛЯ ВІЙНИ Я...

Після війни я... дякуватиму Богові за любов, яка вкотре перемогла!

Після війни я... дякуватиму Богові за мирне небо.

Після війни я... дякуватиму Богові за те, що народилася в Україні.

Після війни я... дякуватиму Богові за свободу.

Після війни я... дякуватиму Богові за збережені життя військових, волонтерів, усіх-усіх-усіх...

Після війни я... дякуватиму Богові за Президента своєї країни. Хоча я за нього вже сьогодні дякую.

Після війни я... дякуватиму Богові за живих рідних.

Після війни я... дякуватиму Богові за спокійне чаювання.

НУТОВИЙ СИР

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 270 г нуттового борошна;
- 500 мл води;
- 2 ст. л. олії;
- 2-3 ст. л. лимонного соку (за бажанням);
- паприка, кумин мелений, куркума, сушена зелень, сіль (за смаком).

ПРИГОТУВАННЯ

Нутове борошно змішайте до однорідності (без грудочок) з 270 мл води, додайте спеції.

Решту води доведіть до кипіння, додайте нутову суміш і варіть

8-10 хвилин, постійно помішуючи. Консистенція повинна вийти дуже густою.

Після того як суміш трохи охолоне, додайте по 2 ст. л. олії та лимонного соку. Добре перемішайте.

Форму змастіть олією або застеліть харчовою плівкою, помістіть у неї нутову суміш, утрамбуйте (можна поставити під прес).

Поставте в холодильник на кілька годин або на ніч.

Такий сир можна різати скибочками, кришити та акуратно додавати до страв.

Смачного!

САЛАТ «ІРЛАНДЕЦЬ»

ІНГРЕДІЄНТИ:

- морква;
- зелений горошок;
- улюблена зелень.

Для соусу:

- 0,5 склянки очищеного насіння соняшнику (замочити на кілька годин);
 - сік половини лимона;
 - 0,5 ч. л. гірчиці;
 - 1 ст. л. меду;
 - 2 зубці часнику;
 - 1 ч. л. улюблених трав (спецій);
 - 0,5 склянки олії першого холодного віджиму.
- Такого соусу вистачить на два-три салати.

ПРИГОТУВАННЯ

Соус: сполучаємо всі інгредієнти та збиваємо в блендері.

Моркву натираємо на дрібній тертці, додаємо зелений горошок, зелень та соус.

Можна подати цей салат, використавши кулінарне кільце, щоб на тарелі утворився гарний циліндр.

Смачного!

КОКОСОВИЙ «НАПОЛЕОН»

ІНГРЕДІЄНТИ:

- тонкий лаваш;
- 400 мл кокосового молока (можна вівсяного);
- кокосовий або тростинний цукор за смаком;
- 2 ст. л. крохмалю;
- ваніль.

ПРИГОТУВАННЯ

Спочатку робимо крем. Кокосове молоко виливаємо в сотейник, додаємо крохмаль і цукор, варимо до консистенції густої сметани.

Потім нарізаємо лаваш на прямокутники й обсмажуємо кожен на сухій сковороді буквально по 2 хв з обох боків. Обсмажені лаваші відразу змащуємо кремом.

Зверху торт можна посипати горіхами, кокосовою стружкою або крихтами обсмаженого лаваша.

Стаavimo на ніч у холодильник і вранці насолоджуємося святковим десертом.

Смачного!

ЗИМОВИЙ ЛИМОНАД

ІНГРЕДІЄНТИ:

(на шість порцій):

- 2 мандарини;
- 2 склянки свіжовичавленого соку грейпфрута (2-3 великих плоди);
- підсолоджувач (за смаком);
- 2 склянки води;
- 4 склянки льоду;
- 1/4 ч. л. ваніліну (за смаком).

ПРИГОТУВАННЯ

Очистьте мандарини та поділіть на часточки. Помістіть у морозилку на годину.

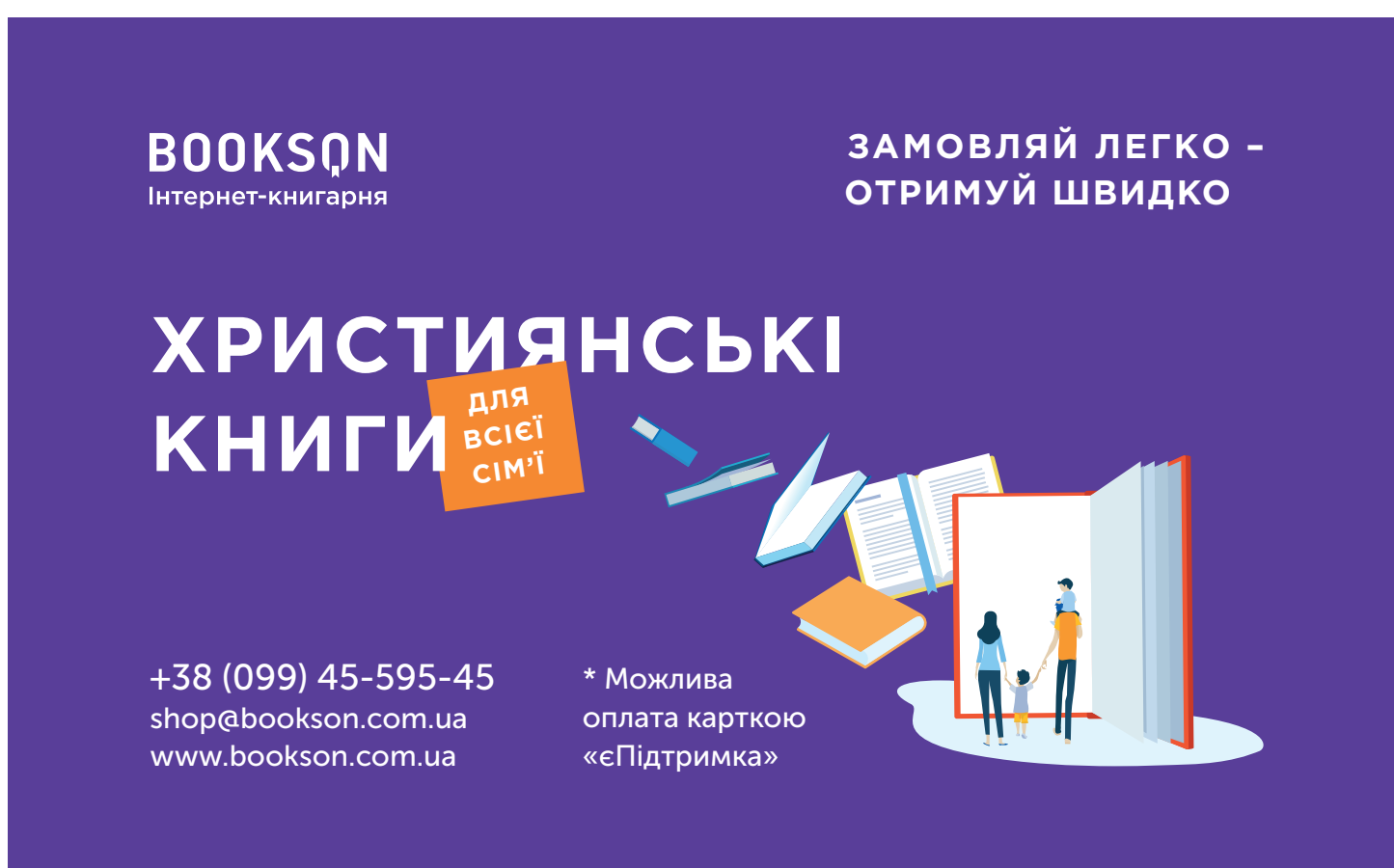
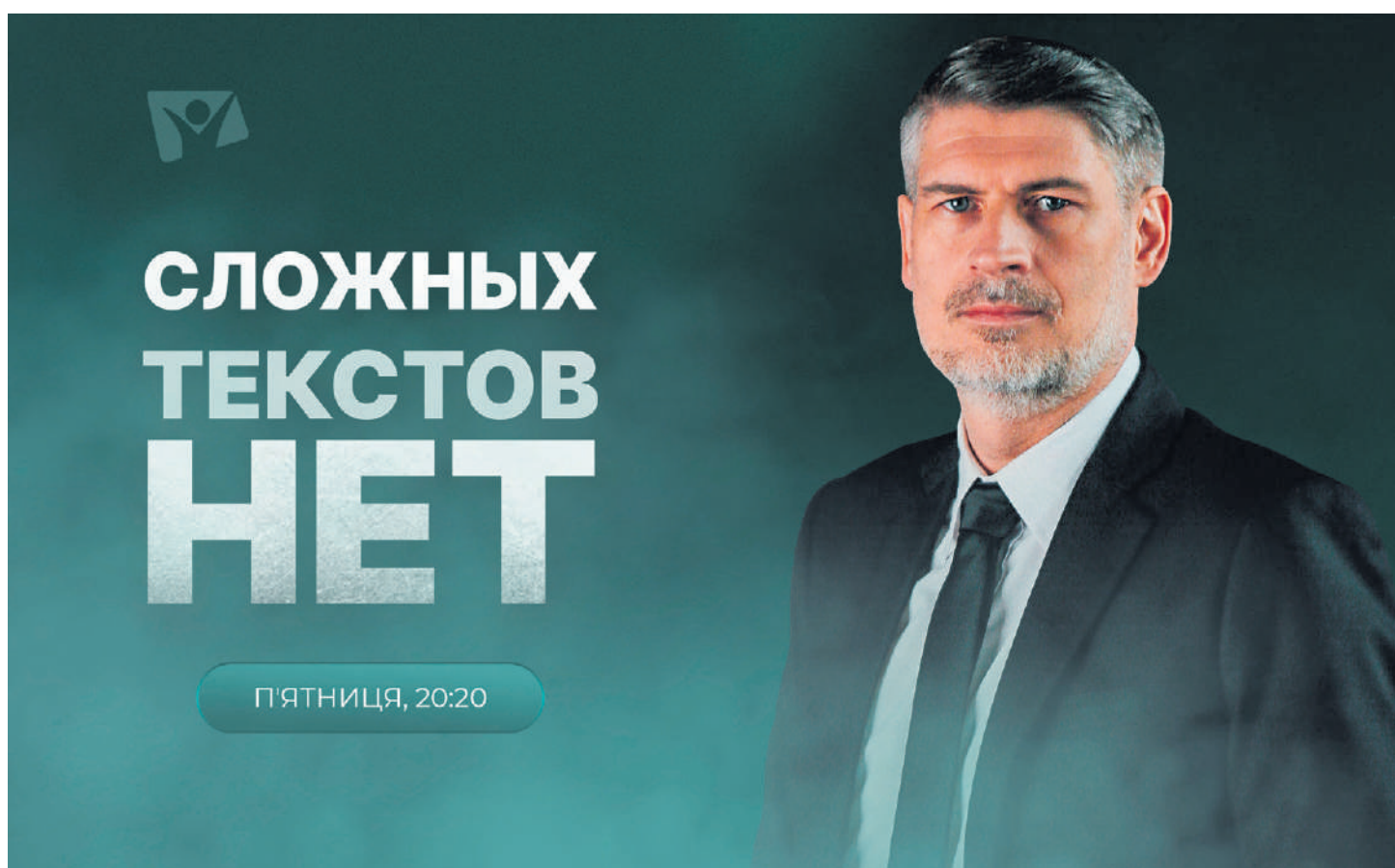
Розріжте грейпфрути навпіл і вичавте сік.

Змішайте сік, підсолоджувач, воду та ванілін.

Перш ніж подавати, додайте лід, решту часу зберігайте напій в холодильнику.

Додайте заморожені часточки мандаринів.

Смачного!

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорощко

Коректори
Ганна Борисовська
Лідія Власик

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Фотографії
ru.depositphotos.com

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 09.12.2022 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04052, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
Одержувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA753808050000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль»
у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви

**Свідоцтво
про державну реєстрацію**
Серія KB №8176 від 03.12.2003

Дізнайся більше на:

lifeforce.ua

**Контактні дані
розповсюджувача:**